

Motion till riksdagen 2005/06: MJ274

av **Magdalena Andersson och Cristina Husmark Pehrsson (m)**

Ändring av strandskyddet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om regelsystemet för strandskydd.

Motivering

I många mindre tätbefolkade delar av landet är det inte bristen på stränder som är tillgängliga för både människor och djur som är svårigheten. Det stora problemet som flera kommuner brottas med är i stället en accelererande befolkningsminskning, något som i sig drar med sig bekymmer att upprätthålla en god service i kommunerna. Ett sätt att åstadkomma en förbättring är att kommunernas möjligheter vidgas till att kunna undanta vissa områden från strandskyddet och samtidigt kunna reglera skyddsvärda områden. Sverige är rikt utrustat med stränder längs åar, sjöar och hav. Totalt finns 92 409 sjöar större än ett hektar i Sverige.

Det finns ett regelverk för strandskydd som är utformat för att skydda stränder, både för att det rörliga friluftslivet skall ha tillgång till orörda stränder och för att djurlivets utveckling inte skall störas. Men strandskyddet är inte bara en miljöfråga utan har också en stor betydelse för möjligheten att kunna bygga på en attraktiv tomt i närheten av ett vattendrag. Min uppfattning är att det nuvarande regelsystemet måste ändras. Den här typen av hantering kräver både lokal kunskap och lokal anpassning.

Med ett större lokalt inflytande än i dag, skulle det utan tvekan inverka på människors intresse för att bosätta sig utanför de stora städerna. Små kommuner skulle kunna få en helt annan attraktionskraft, genom att erbjuda attraktiva tomter skulle man kunna hejda en negativ befolkningsspiral. Genom att förändra lagstiftning och också tillämpning av gällande lagstiftning borde det kunna leda till att strandskyddet luckras upp och därmed ökar möjligheterna att kunna bygga vid vatten.

Fel! Okänt namn på

Det behövs en lagstiftning som skyddar känslig fauna och flora och som också garanterar bra tillgång till bad- och friluftsliv i befolkningstäta områden. Samtidigt medför förbudet mot strandnära bebyggelse svårigheter att utveckla boende och annan verksamhet som skulle gynna kommunen. Problemen har även gällt för stora delar av glesbygden som främst inte har brist på natur och vatten utan brist på människor. Ökad möjlighet till bebyggelse i strandnära områden skulle skapa bättre förutsättningar för att hålla landskapet levande. Ett ökat befolkningsunderlag skulle också ge bättre förutsättningar för handel och offentlig service. Det bör således finnas en generell rätt att kunna bygga på sin mark även nära stränder och vattendrag. En kommun skall kunna begränsa denna rätt genom detaljplan om detta är motiverat av hänsyn till känsligt djur- och växtliv eller allmänhetens tillgång till bad- och friluftsliv. För att skydda värdefulla miljöer kan också möjligheten att t.ex. peka ut områden av riksintresse finnas.

Detta skulle stärka det kommunala självstyret och möjliggöra för kommunerna att skapa attraktiva boendemiljöer. Min uppfattning är därför att det nuvarande regelsystemet måste ändras.

Stockholm den 28 september 2005

Magdalena Andersson (m)

Cristina Husmark Pehrsson (m)